

X.

B e t æ n i n g

over

Forslag til Lov om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne og Landingsbroer.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 5te December 1874).

I Forbindelse med Forelæggelsen af Lovforslaget om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne og Landingsbroer, har Indenrigsministeren tillige forelagt „Foreløbig Lov af 10de April d. A. om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne“.

Der bliver da først for Udvalget at undersøge, hvorvidt denne foreløbige Lov har kunnet udstedes med Berettigelse i Henhold til Grundlovens § 25. Denne Paragraf tillader at udstede foreløbige Love i særdeles paatrængende Tilfælde, naar Rigsdagen ikke er samlet. I Motiverne til det Lovforslag om den foreliggende Gjenstand, som forelagdes i forrige Rigsdagsamling, oplystes det, at Sagen var sat i Bevægelse paa Foranledning af Brandinspektøren i Kjøbenhavn med Hensyn til den Brandfare, som Stenolietrafikken i Kjøbenhavns Havn kunde medføre. Det synes Udvalgets Flertal (Baier, Hansen og Sørensen) allerede heraf at fremgaa, at den Fare, som det vistnok ikke kan negtes, at der er forbundet med større Forraad af Stenolie, hvorfomhelst de findes, dog ikke kan have været saa meget overhængende for Havnens Bedkommende, efter som det ikke tidligere, uagtet den nævnte Trafik har fundet Sted i flere Aar, er gaaet op for Brandinspektøren eller for nogen anden kommunal eller Regjeringsautoritet, at der burde træffes særlige Bestemmelser i saa Henseende. Det synes ogsaa at fremgaa af Lovforslagets sildige Forelæggelse, nemlig først den 6te Marts, 3 Maanedre efter Rigsdagens Sammentreden efter de ny Folkethingvalg, og kun 25 Dage før Samlingens Slutning, — at Ministeren ikke den Gang har anset Sagens Gjennemførelse for saa meget paatrængende. Fremdeles maa det bemærkes, at, naar

Ministeren fandt Lovens Gjennemførelse paatrængende nødvendig den 10de April, saa maatte han have fundet det Samme den 1ste April, thi der var Intet indtruffet i den mellemliggende Tid, som kunde bevirke en forandret Opfattelse af Sagen. Men fremstiller en Sag sig som „særdeles paatrængende“, medens Rigsdagen er samlet, da kan Regjeringen ikke anses for berettiget til at slutte Samlingen og derefter udstede en foreløbig Lov om dette Forhold i Henhold til § 25, men da maa den søge at faae Forholdet ordnet ad den almindelige forfatningsmæssige Lovgivningsvei. Brugen af § 25 kan ifkun anses tilladelig, hvor det „særdeles paatrængende Tilfælde“ ikke var tilstede eller kunde forudses, medens Rigsdagen var samlet.

Kan det saaledes ikke anses for givet, at der var tilstrækkelig Grund eller Berettigelse til at udstede den foreløbige Lov af 10de April med Hensyn til Kjøbenhavns Havn, saa forekommer det Udvalgets Flertal klart, at der saa meget mindre kan siges at have været Berettigelse til ved foreløbig Lov at udstække den omhandlede Bemyndigelse til alle andre Havne. Dels er det ikke paavist, men ei engang paastaet, at der for de andre Havnes Bedkommende er en saadan Fare tilstede som for Kjøbenhavns Havn, og dels havde Ministeriet allerede i de bestaaende Bestemmelser den tilstrækkelige Myndighed i denne Henseende. Det oplystes i Bemærkningerne til det i forrige Samling forelagte Udkast, at Indenrigsministeren i Henhold til en fgl. Resolution af 22de Juni 1844 samt Resolution af 4de Februar 1846 anser sig berettiget til i de af samme udfærdigede Reglementer for Ordenen i Havnene ogsaa at give Bestemmelser om de Brandpolitiet i Havnene vedrørende Forhold. At der ingen Krang har været til en udvidet Bemyndigelse